

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 236.

Tiende Session.

56de Møde.

Onsdagen den 15de Decbr. Kl. 1.

(Forsfat.)

J. A. Hansen (fortsat): Naar man nu vil spørge, hvad det er, som den ærede Rigsdagsmand har præsteret, ja, saa har han rigtig nok selv paaستاet, at han tilfulde havde „bevist“, at man burde tage den Bane, der engang er vedtagen; men jeg tilstaaer, at jeg fandt hans Foredrag overordentlig forvirret, jeg tilstaaer, at dersom Sagen ikke staaer klarere for ham, end det forekommer mig ved at høre ham tale om den, saa staaer den ikke meget klar for ham; thi det er ikke muligt at finde nogen anden ledende Traad i hans Foredrag end den, jeg nu skal nævne. Han har villet bevise for os, at han havde en Sagkundskab, der staaer høiere end nogen Andens i denne Sag (Kl. ee: Nei!) Han har vist os, at han har gjort denne Sag til et saadant Livsstudium, at, dersom denne Bane bliver forkastet, saa vil hele hans Livsvirksomhed være endt (Kl. ee: Nei!), og dernæst har han sagt os, at den Bane, som er vedtagen, gaaer i en Retning, han anseer for den rigtige, og saa er det naturligt, at han holder paa den; men hvad han skulde godtgjøre, det har han i det Væsentlige glemt. Han har fremsørt endeel almindelige Sandheder om Jernbaners Nytte, som passer paa alle Jernbaner, men her er just ikke Spørgsmaal om, hvad Gavn der overhovedet er ved en Jernbane; thi det, der her skal bevises, det er, hvilke Fortrin den Jernbane har, som er vedtagen i den Lov, om hvis Ophævelse der er Spørgsmaal, fremsor den Bane,

som da ogsaa var paa Dmtale, og de meget stærke og vægtige Grunde, som i den Session, hvori denne Lov blev vedtagen, bleve fremsorte mod denne Tverbane og for en Længdebane, det var dem, den ærede Rigsdagsmand skulde svække, naar han vilde optræde imod det foreliggende Forslag. Det nytter ikke, at man, som den ærede Rigsdagsmand, kommer her og siger: De, der foretrakke de lange Baner, det være hvilkefomhelst, ere imod den vedtagne Bane; men det er ingenlunde for Længdens Styld, at vi ere imod denne Bane; det kommer her ikke an paa, om Banen er kort eller lang. Man seer altsaa, at den ærede Rigsdagsmand ikke engang har opfattet Modstandernes Grunde, naar han troer, at de, der ere imod den vedtagne Bane, ere det, fordi de ville have en længere Bane; det er aabenbart en høist besynderlig Opfattelse. Nei! de korteste Baner ere vistnok de bedste, naar de overhovedet udrette det Samme som de lange, men Spørgsmaalet er her om, hvad der er det Rigtigste og Henstigtsmæssigste. Den ærede Rigsdagsmand begyndte ligeledes med at sige, at Jernbaner bør anlægges og anlægges ogsaa overalt efter et bestemt System, det havde han selv stærkt holdt paa, og han gav os en glimrende Skildring af alle de Kampe, som han i saa Henseende havde havt; vi have seet nogle af dem offentlig; men det har han efter min Mening ikke høstet Laurbær. Han gav os, som sagt, en lang Fremstilling af, hvorledes Jernbaner skulde anlægges efter et vist System, men mod Slutningen sagde han, at den vedtagne Bane har den Fordeel, at den kan bygges efter alle mulige Systemer: De, der have Lust til at komme til Silkeborg paa den, de kunne det; de, der ville have, at den skulde